

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomant: Hana Hlávková

Téma a rozsah práce: Světové kulturní a přírodní dědictví a jeho právní úprava

Práce má celkem 94 stran. Rozdělena je do deseti částí, a to včetně úvodu, závěru, seznamu použitých pramenů, příloh a anglického shrnutí. Jádrem práce jsou tak části druhá, resp. třetí (druhá část se ve stručnosti zabývá historickým vývojem právní úpravy světového kulturního a přírodního dědictví) až šestá, věnované postupně Úmluvě o ochraně světového a kulturního dědictví, dalším mezinárodním úmluvám z oblasti ochrany kulturního a přírodního dědictví, Evropské unii a jejímu vztahu k ochraně světového kulturního a přírodního dědictví a právní úpravě ochrany světového a kulturního dědictví v českém právu.

Datum odevzdání práce: 28. května 2009

Aktuálnost (novost) tématu: Přestože si autorka pro svou diplomovou práci zvolila problematiku, která je studenty Právnické fakulty UK zpracovávána poměrně pravidelně, nelze ji v žádném případě považovat za zastaralou či vyčerpanou. Téma je aktuální také z toho důvodu, že pozornost věnovaná světovému dědictví se zpravidla soustřeďuje na památky kulturního charakteru, přírodní dědictví bývá poněkud opomíjeno.

Náročnost tématu: Téma lze považovat za středně náročné, jak z hlediska složitosti právní úpravy, tak dostupných pramenů.

Hodnocení práce: Práci celkově hodnotím jako průměrnou. Po formální stránce lze autorce vytknout pouze drobné překlepy a nepřesnosti („*Wattové*“ moře místo „*Waddenské*“ na str. 35, „*Dohoda o ochraně albatrosů a bouřňáků*“ místo „*buřňáků*“ *ibid.*, nevhodný odkaz v pozn. pod čarou č. 66, „[a]by byli principy“ na str. 55 či nepřesnosti v seznamu ohroženého světového dědictví na str. 84-85, zejm. „*Údolí Vltavy v Drážďanech*“). Závažnější výtka bych směřovala k obsahu práce. Chybí mi především hlubší analýza samotného pojmu „světové dědictví“ a jeho právního významu. Z výkladu je zřejmé, že dle autorky tento pojem přesahuje definici uvedenou v Úmluvě UNESCO o ochraně světového dědictví, bohužel se však touto otázkou nezabývá podrobněji. Důsledkem toho je velmi široký výběr mezinárodních úmluv, z nichž u mnohých není zcela jasné, jak s tématem souvisí. Výklad u většiny uváděných mezinárodních úmluv je navíc značně povrchní a deskriptivní, chybí hlubší analýza používaných nástrojů. Výtka bych směřovala také k části věnované právní úpravě v EU, kde chybí jakákoliv zmínka o relevantních pramenech sekundárního práva. Naopak kladně hodnotím kapitolu věnovanou české právní úpravě a srozumitelný závěr práce. Ocenit lze také množství zajímavých příloh, které ve své většině dobře ilustrují výklad.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě: V rámci obhajoby by měla autorka zodpovědět následující otázky:

1. Jaký je rozdíl mezi pojmy, resp. koncepty, „světové dědictví“ dle Úmluvy UNESCO o světovém dědictví a „společné dědictví lidstva“ dle Úmluvy OSN o mořském právu?
2. Jaké jsou dle autorky nejdůležitější změny, jež by měl přinést nový zákon věnovaný památkové péči?

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: Přes výše uvedené výhrady doporučuji předloženou práci k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **velmi dobře**.

V Praze dne 17. června 2009

JUDr. Karolína Žáková, Ph.D.
oponent diplomové práce